Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26052
Copyright: Admont, Benediktinerstift

scendit dignitate sacerdotii sui.
Et cōdempnat eū reū ee mortis.
quo reatu suo reatū nrm solue-
ret. & uelamen faciei sue ue-
lamen cordiū nrā auferret.
& spuitam unus suscepitis faciē
anime nre lauaret. et colaphis
quibus in capud percussus e. capud
humanū qnus qd e adā sanaret.
& alapis quibus e expalmatus. mar
uma laus ei aures manus labiaq;
plauderet. ut dr. omis gentes
plaudite manus. & cruce sua
cruciatū nrm absolueret. et
morte sua morte nrām neca
ret. Cū forma serpentis serpen-
te necat. & serpente de uirga
facto. alū absorbuit serpentes.
Vnde pypham ipe dicit. Ero
mors tua o mors. & morsus tu-
us o inferne. Opybria ei nrm
abluere opybriū. uunculanō
ei uberos fecerūt. corona spinea
capitis ei. diadema regni adep-
tisum. Vulneribus ei sum sanati.
sepultura ei resurgum. descen-
sione ei aduferos nos ascendi-
mus ad cetos. Hic inuenit mel
inore leonis mortui. Hec omia
puidens pphta ait. Quid retribu
am dno. pomibus que retribuit
mihi. Et cū eet petrus in ato.
& ret. Petrus sine spū uoci an
cille cessit. cū spū nec pncipib
nec regib cedit. Prima ancilla
tribuitio e. sed consentio. tri
uiract. Hec tna negatio quā
abluit pflet. uerbis pī recor
datio. Te nobis gallus cantat.
quando pdicatie qsq; ppentē
tiā cordia nra ad cōpunctionē
excitat. Te incipum flere. qn
do ignuimur ut pscentilla sci
entie. & foris erum extra quod
sum. Vnctū ism traditū py
lato. Hic adest samson unctus
a dalila. Samson sol erat quib
occubuit sol in meridie. Dalila
stirula intrpitat que e synagoga
que stirule more lympidū liq
rem nō tenet. et qsqlia imun
da colligit. Samson nr marilla
uerbis suis innumeras catuas
uidet. & demonū hic sternit.